

عنوان مقاله:

بررسی امنیتی تهاجم فرهنگی در فقه

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی دین، معنویت و کیفیت زندگی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمد افشار - دانشجوی کارشناسی ارشد فقه و حقوق اسلامی

محدثه معینی فر - استادیار دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

خلاصه مقاله:

آنچه در اذهان عمومی و حتی مجامع علمی، در مورد ارتباط حوزه فرهنگ و امنیت وجود دارد، عدم تعریف ارتباطی وثیق بین این دو حوزه است. مؤید این مطلب، تعاریفی است که از این دو واژه صورت گرفته وغالباً فرهنگ را محدود به حیطه دانستنیها، اعتقادات، هنرها و اخلاقیات و غیره کرده است و امنیت را نیز محدود به حیطه امنیت نظامی میکند. به تبع همین نوع نگاه محدود است که تهاجم فرهنگی، مقوله ای امنیتی محسوب نشده و راهکارهای مقابله با آن نیز عادی وغالباً غیر مؤثر طراحی شده است. البته در سالهای اخیر مفاهیمی مانند امنیت فرهنگی نیز جزء اقسام امنیت طرح شده اند. بنابراین، این مفهوم بر اساس ارتباط وثیق امنیت و فرهنگ با یکدیگر بیان نشده و صرفاً از جهت تأثیر فرهنگ بر امنیت ملی مورد توجه قرار گرفته است. پژوهش حاضر، با روش توصیفی- تحلیلی در پی پاسخگویی به این سؤال است که چه نسبتی بین مفهوم امنیت و فرهنگ وجود دارد و آیا میتوان تعریفی جامع و مانع برای تهاجم فرهنگی ارائه داد؟ نتایج پژوهش حاضر نشان می دهد با استفاده از فقه میتوان وجوه امنیتی فرهنگ و تهاجم فرهنگی و راهکارهای فقهی مقابله با تهدیدهای امنیتی را نیز برشمارد و درنهایت «راه اندازی نهادی حکومتی درزمینه امر به معروف و نهی از منکر» را به عنوان مهمترین راهکار فقهی مقابله با ابعاد امنیتی تهاجم فرهنگی بیان نمود.

کلمات کلیدی:

امنیت، فرهنگ، امنیت فرهنگی، تهاجم فرهنگی، فقه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1131531>

